

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:

főtcza, 203. sz. a.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:

Az Eperjesi Népbank helyiségeiben, főtcza 2. s.

Ide intézendők az előfizetések, hirdetések s a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Három évre 20 ft — kr.
Félévre 10 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapestben és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

Hirdetési díj:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyílttér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadottnak el.

A magyarságot s népnevelést terjesztő egyesület megalakulása.

A magyarságot és népnevelést terjesztő egyesület f. hó 2-án tartotta meg alakuló közgyűlését. Ideiglenes elnökül Mattyasovszky Tamás főispán úr kérésére fel, ki a közgyűlést megnyitván, a kiküldött nyolcztagú kijelölő-választmány javaslatához képest megválasztott:

Elnökül: id. Bánó József ő méltósága.

Alelnökül: Nuber Sándor.

Jegyzők: Tahy Mihály, Kyss Géza; pénztárnok: Dessewfy Ignác; könyvtárnok: Vida Aladár; ügyész: dr. Schmidt Gyula. Választmányi tagokul a központi választmányban: Bancesó Antal, Berzeviczy Ödön, Berzeviczy Tivadar, Fehérváry Kálmán, Fuhrmann Andor, Ghyllányi József, Kalmár Tivadar, Kálóczy József, Korányi Antal, Kubinyi Albert, Péchy Zsigmond, Plaveczy József, Pletényi Endre, dr. Propper Adolf, Ribósy József, Rhédy Alajos, Stehló János, Sztempák Ignác, Szent-Andrássy Lajos, Szinyey Bertalan.

A tisztikar ekkép megalakítván, főispán ő méltósága az elnöki tisztet az újonnan megválasztott elnöknek Bánó József ő méltóságának adja át, ki is szíves köszönetet mond saját, valamint a többi tisztviselők nevében is a bennük helyezett bizalomért s lelkes szavakkal eseteli a társulat célját s az egyület megalakítottának nyilvánítja ki.

E nagy tetszéssel fogadott beszéd a következő:

Tisztelt közgyűlés!

Szíves köszönetet mondok az épen most megválasztottak nevében is. Amt személyemet illeti, azt hiszem, az egyület érdekében talán jobb lett volna fiatalabb erővetni szemeiket, mert egész életemben azt tapasztaltam, hogy valódi lelkesedés, erély, hév és kitartás csak a fiatalágban van. Ide pedig lelkesedés, erély, hév, kitarítás kell.

Mert uraim, azon feltevések, aggodalmak, melyeknek nemzeti létünket tekintve ezelőtt 14 hónappal itt e helyen kifejezést adtam, nagyon is teljesültek; mintha elleneink kül- és belföldön, tartoztak légyen bármely nemzetiséghez, sorakoztak volna ellenünk. Oly hévvel történt azóta a támadás.

De a midőn ezt el kell ismernünk és a veszélynek létezése mintegy szemeink elé tárult, egyszermind a legörvendetesebb jelenségnek tanui voltunk. Nem vagyunk annyira hiúk és elbizakodottak, hogy higyük, miszerint ezen sárosi mozgalom következtében indult meg a mozgalom ország-szerte.

Vannak eszmék, melyeknek szükségét százezer ember érzi, egyszerre, önmagától támad, születik a levegőben, mert a körülmények hatalma által ész és szív egyaránt foglalkozik velök.

Ilyen eszmének tartom én ez országban a magyarosítás és nevelés ügyét.

Százezer magyar keblében feltámadt

ennek szüksége, mert az ellenség óriási nagy, nagy impetussal történt a támadás, nagy garral lón a kesztyű elébünk dobva: mi felveszszük a kesztyűt, megindítjuk a ránk erőszakolt harezot.

Mert nem lehet eléggé ismételni különösen kislelkűek irányában, hogy habár jogosan tehettük volna is, mert minden érző lényben meg van az önfentartási ösztön; mégis, talán keleti indolenciánk következtében, nem a mi actiónk szüli és szülheti a reactiót, hanem elleneink régi és hatalmas fellépése fejlesztette bennünk az önfentartási ösztönt. Ha még ily körülmények között sem ébredne a magyar, valóban megérdemelné a legnyomorultabb halált.

Az ébredés tehát egyik igen örvendetes jelenség.

A másik német honfitársaink tömeges nyilatkozata és a protestáns egyháznak erélyes fellépése.

A dolognak így kell, így kellett történni. Midőn megindult a mozgalom s a kételkedők mindig a reactió rémétől féltek, nekem mindig az volt a válaszom, hogy ez nem baj, legalább megösmérjük barátainkat és elleneinket, s így a védelem sokkal könnyebb lesz. A harmadik igen örvendetes jelenség, a kormánynak határozott fellépése. Nekem nem szándékom a kormánynak eljárása felett általában ítéletet mondani, a dolog nem ide tartozik, nincs napirenden, de mindenesetre elősmérésemet nyilvánítom nemzetiségünk s a magyar állameszme érdekében az utóbbi időben tett eljárása felett; ha ez régóta így történt volna, bizony már sokkal jobban állanánk.

Tizennégy hónap óta három ily beces jelenség kárpótol bennünket az elvesztett időért, mert ha csupán Sárosmegye érdekét tekintjük, hogy ezelőtt 8-10 hónappal nem kezdhették meg működésünket, hogy ez által sok előny siklott ki kezünköl, tagadni nem lehet — nem kívánom az akadálynak a kárt felszámítani; ma csak egy érzés foglalja el lelkemet, az afeletti öröm, hogy az egyület megalakult és működését megkezdte, és az afeletti öröm, hogy oly jelenségeket látunk, melyek vidámságot és önbizalmat öntenek lelkeinkbe; látjuk, hogy nem állunk elszigetelve s hogy támogatásban fogunk részesülni alulról és felülről.

De erre nagyon is szükségünk van, mert a feladat óriási, s mi úgy látszik, őseinkhez mérve igen gyöngye epigonok vagyunk.

Nem tudom, úgy van-e más ember mint én, de a bámulat, a csodálat érzése fog el, valahányszor ezen magyar faj multjára tekintek.

Méltán kiált fel Magyarország költője, kinek ércszobrát a fővárosban néhány nap mulva fogják leleplezni:

„Isten csodája, hogy még áll hazánk!”

Valóban Isten csodája. Elindul más világrészből néhány százezer s már az uton végkép el nem pusztulni, új hazát

hódítani, vérezni ezer évig, százezrenként fűzetni tatár, török által rabszifra, pusztulni századokon keresztül, nagy kül- és belháborukban és mégis élni és gyarapodni, védeni egy kézzel egész Európát a barbarizmus ellen s más kézzel a szabadság és alkotmányosság arany fonalát soha sem ejteni ki kezéből: ez valóban a csodával látszik határosnak.

Pedig uraim csodák nincsenek. Ennek okvetlen mély pszichológiai indokai vannak. Es nekem úgy látszik, hogy e részben elegendő indokokat történelmünkben nem találunk, s az újabb kutatásoknak lesz felhagyva e részben is világosságot deríteni, és a magyar faj ezer éves fennállásának indokait a természetes alapokra vissza vezetni.

Es ezen természetes alap nem lehet egyéb, mint őseink bölcsesége, a nemzet életrevalósága, a szabadság és alkotmányosság szeretete, fiainak hősiessége s nyelvben és jellemben és szokásokban azou kimagyarázhatlan valami, mely önkénytelenül hódít s mely mindenütt és minden körülmények között kis nemzetből nagyot teremthet.

Ez nem tömjenezése önmagunknak, a dícséret nem minket illet, illeti őseinket, mienk csak a kötelesség őseink nyomdokait követni.

Azonban mindezeket összefoglalva habár törpék vagyunk szemben őseinkkel, de miután az alap le van téve, s az utolsó időben kedvezőbb tünetek látszanak — talán lehet azon következtetésre jutni, miszerint azoknak, kik ellenségei a magyar nemzetnek, mégis korábban kellett volna felkelni. Ma már az elpu-ztulásnak veszélyén, azt hiszem, tul vagyunk; ma már csak az lehet a kérdés: gyorsabban vagy lassabban haladjunk és gyarapodjunk. Egy nemzetet, mely ezer éven át ily óriásakadályokkal meg birt küzdeni, mely nyelvét, irodalmát annyira birta az utolsó időben fejleszteni, mely az utolsó időben is, daczára alkotmányos bajainak, majdnem kizárólag sociális uton, önmagától és önmagában oly óriási haladást birt eszközölni, csakhogy utólérhesse nem saját hibája miatt elmulasztottakat, és helyesen birjanak alkalmazkodni a sorsdobta körülményekhez: ily nemzetet többé kiirtani nem lehet. — Gondolják meg ezt jól mindazok, kik a magyar nemzetet külföldön és itt is barbárnak szeretik nevezni.

Gondolják meg mindazok, kik itt benn ellenségei fajunknak, kiknek hivatása velünk élni. — Ha ily józan órájukban meggondolják, talán más véleményre, elhatározásra jutnak. At fogják látni, hogy együtt élünk kikerülhetetlen, hogy a mult és a jelen körülmények hatalma igen nagy s hogy Magyarországon a vezérszerepet vivő nemzet más alig lehet mint a magyar, mert ha más lesz, egy nemzet sem nyer, az anarchia végtelen, s a monarchia felbomlik.

Nem csupán önfentartó, de hivatás-szerű providentiális szerepet visz tehát a

magyar, midőn befolyását, hatalmát igyekszik fentartani, és egyszersmind gondoskodik számszerű gyarapodásáról. Azonban uraim, ha látjuk mi hogyan alakultak a római birodalom romjain új nemzetek és nyelvek — meg kell vallani, hogy azon fejlődés a melyen magyarnak átkell esni, ha nagyobbodni akar, sokkal nehezebb lesz. A francia, olasz, spanyol több nemzetből s nyelvből keletkezett mely részint rokon részint a századok együttléte által rokonult. A magyar faj, de különösen a magyar nyelv, ezerév óta, ezen idegen nagy oceánon, majdnem szüzen tartotta fel sajátosságait. Szerkezete, karaktere minden más európai nyelvtől különböző. — A magyar tehát ha gyarapodni fog, a mint fog — vagy ezen szellemben és formák között fog, mint eddig, vagy épen nem.

Mint a növény a talajba ültetve vagy oly formában — színben — illattal, lombozattal nő, mint magvának elemei parancsolják, vagy éppen nem. — Ez magában véve igen szép dolog, ez lehet vigasztaló, a mai élő nemzedékre, de a feladatot roppantul nehezíti.

Ezen nagy feladat keresztül vitelére vállalkozunk mi e megyében, e határszéli megyében. Az elemek meg vannak, kimutattuk és mindig több és újabb adatok bizonyítják, hogy e megyének népe egykor a magyar fajból szakadt, ezen fajnak akarjuk visszaadni.

Ezen nagy feladat érdekében elfogadjuk a megbízatást; üdvözlöm az egyesület tisztelt tagjait s működésükre istentől áldást kérve, a „Sárosmegyei magyarosítási és népnevelési egylet“ ezennel megalakultnak nyilvánítom.

Ezen beszéd elhangzása után tárgyalattott Duka Tivadar, Londonban élő hazánk fiának levele, melyben az esetre, ha szülőhelyén Dukafalván egy magyar nyelvű népiskola alakíttatik, 5 éven át évenként 100 frttal kész a kiadásokhoz járulni.

Olvastattott továbbá P. Szathmáry Károly, az orsz. ki-dednevelő egyesület titkárának levele; melyben késznek nyilatkozik a társulat céljainak előmozdítása végett

esetleg Eperjesre is személyesen fel-rándulni.

Tárgyaltattott Reich Lajos ajánlata a nép számára egy magyar-tót nyelven írt naptár kiadása iránt. Mindezen tárgyak behatóbb tanácskozás végett a közp. választmányhoz utasítottak. Együttal a m. k. pénzügyminiszteriumhoz a portomentes levelezés engedélyezése végett folyamodvány intézteni határozatott.

Ezzel a közgyűlés lelkes éljenzés között szétoszlott.

A délután tartott központi választmányi ülésben az alapszabályoknak 2000 példányban való kinyomatása s a tagoknak való megküldése határozatott. Felkértek továbbá a tagok, hogy tagdíjait deczember 31-ig az egyesületi pénztárnál fizessék le. Az egyesület megalakulása a m. kir. vallás- és közoktatási miniszteriumnak bejelentetvén, az egyttal felkértek, hogy az egyesületet segítse. Felkértek az összes hazai törvényhatóságok hasonló egyesületek alakítására, a hazai pénzügyintézetek, szövetkezetek, főurak, főpapok stb. adakozásokra s végre határozatba ment, hogy a közp. választmány üléseit minden hó első hétfőjén d. e. 11 órakor Eperjesen a megyeház kis termében fogja tartani.

A költői verseny emlékeül.

Ki nem ismeri Eperjesen azt a szellős, nyugodt, kies helyet a Szt.-Lászlóhegy folytatását képező magaslatocon, a hol egykoron nemzetünk három ihletett költője a természet elragadó szépségeinek közvetlen behatása alatt egymással dalnoki versenyre kelt? — Ki nem volt még az „Erdei lak“-nál, ott ama szerény kunyhónál, melyet Petőfi, Tompa és Kerényi oly szépen megénekelték?

A ki csak némileg tud lelkesülni honért, nemzeti művelődés- és haladásért, — a kiből csak szikrája is él a haza nagyjai iránti kegyeletnek, az bizonyára többször is elzarándokolt ama lakhoz, melynek környékén a fák lombjainak suttogása, a madárdal, a phantastikus alakzatokban elvonuló felhősportozatok, minden, minden eltűnt nagy idők és nagy emberek emlékét idézi föl lelkünkben.

Nem rég történt, hogy a Széchenyi-körben a híres költői versenyről ismételve megemlékeztünk.

— Örülünk a nagy szerencsének! — ezt meg az én ideálom, Klárka, mondta, (s oh mily hangon!!!) — addig is mig Pali visszérjön a sétáról, tessék kényelembe helyezkedni; — majd csak elűzzük az unalmat a hogy lehet.

Mintha csak taktust vertek volna, olyan szépen helyet foglalt kiki a maga fotografiai megtestestestült ideálja mellett.

A társalgás csakhamar élénkületi kezdett. (Úgy látszik, hogy ezek a Palkó feleségei nem igen bírják azt a női elényt, melynek „hűség“ a neve!?)

— Ugyan kérem nassád, — fordulék ideálomhoz, — ha szabad kérdenem: Pali egymaga jár el sétálni?

— Áa . . . dehogy! . . . Matild is vele ment.

— Ah!!!

(Tehát hét felesége van? . . . még csak nem is sexigámia, hanem septigámia!!)

— Min csodálkozik annyira Lengeteghy úr?

— De kérem, . . . hogy mehetett Pali Matilddal sétálni? . . . hiszen neki csak hat . . .

— Ha mondom, hogy Matilddal ment! Mi magunk kértük Pali-t, — mert neki nem volt kedve, — hogy sétáljon ki vele.

— Hisz akkor ez az ember valóságos török basa! — tört ki belőlem a szörnyűködés.

— Azért, hogy sétálni ment? . . . Haha! . . . Önnek, uram, különös felfogása van a sétáról.

— Kérem nagysád, ne tessék félreérteni szavaimat! . . . mert hat hét ízét, . . . hogy is mondjam? . . . tartani . . . mégis csak . . . különös . . . furesa, . . . sőt mondhatnám nálunk, civilizált államban . . . unieum! . . . aztán. . .

Ebben a perczben lépett be Palkó, karján a hetedik feleségével. Ez is gyönyörű asszony volt. — A kópének átkozott jó volt a gusztsusa, — én csak azért voltam különösen mérges, hogy miért nem hagyta meg nekem Klárikát? . . . hiszen hat is elég lett volna neki! . . .

— Hozott Isten, édes barátim! . . . üdvözle bennünket.

Miután kölcsönösen kezet szorítottunk, Palkó még bemutatott annak a hetediknek is, s aztán, — azon ürügy alatt, hogy fontos, csupán minket érdeklő dolgokról akar velünk beszélni, — kiperancsolta a háremet.

Midőn magunkra maradtunk, szótlanul bámulánk Palira, — mintegy sejtve, hogy most következik a rejtélyes házasság kimagyarázása.

Az utóbbi alkalommal igen tisztelt Irányi István úr, ama nagyoknok kortársa és személyes barátja az iránt tett indítványt, hogy a verseny regényes színhelye emlékkő által megjelöltessék.

Ez eszme mindenesetre megérdemli, hogy felkaroljuk és keresztül is vigyük.

Utána jártunk a dolognak s akként vagyunk tájékozva, hogy egy megfelelő díszes obelisk alakú emlékkő mintegy 100 frtnyi költséget igényelne.

Ily esekély áldozat erőmegfeszítés nélkül is meghozható.

Az indítvány elfogadása esetére lapunk egy barátja azt ajánlja, hogy az emlékkő az erdei laknál szemben, közvetlenül a kőbánya alatti kis fensíkon — honnét az egész vidéket dominálna — állíttassék fel. Az emlékkő — miként érintve volt — három méternyi magas négyszögű obelisk lehetne. A megfelelő alapzat oldalai alkalmas feliratokkal lennének ellátandók és pedig az országot felé bevésendő lenne: „Petőfi, Tompa, Kerényi“; az erdei lak felé: „Erdei lak“, alája: „Költői verseny. 1845“; a kőbánya felé: „Emlékkő a Szt.-Lászlóhegy felé: „Eperjesi Széchenyi-kör. 1882.“

Ajánljuk e hazafias ügyet a Széchenyi-körnek s illetőleg magyar irodalmi szakválasztmányának.

A költség a kör számos, lelkes tagjai körében rendezett gyűjtés útján könnyen beszerezhetőnek; mert bizonyára csak kevesen akadnának, a kik e hazafias cél elérésére néhány fillért ne áldoznának.

Tegyük meg a szükséges intézkedéseket és tegyük meg haladéktalanul; akkor reményünk lehet arra, hogy az emlékkövet a meghívandó városi hatóság jelenlétében még a beköszöntött, derült szép őszi idő elmulta előtt ünnepélyesen le fogjuk lepleztetni s a hatóságnak gondozás végett átadhatni.

A Széchenyi-kör hazafiai nemes feladatot teljesít s első sorban önmagát tiszteli meg, a midőn ez eszmét megvalósítja.

Tehát emléket a költői versenynek! hadd tudja meg a nép s hadd tudja meg az idegen vándor, a ki az „erdei lak“ esendes magányát felkeresi, hogy klasszikus a föld, melyen jár.

Röjök le a kegyelet adóját!

Válasz a vízkérdés ügyében.

Az „Eperjesi Lapok“ mult számában „Eperjes vízkérdése“ cím alatt megjelent cikkben valaki a vízvezeték kérdésével foglalkozván, indítatva érezte magát azon kérdést intézni a városi intézkedés arra nézve, hogy miért nem történt intézkedés arra nézve, hogy a városban lévő víz-medenczék azon idő alatt a mikor a vízvezeték, annak folyamatban volt helyreállítása alkalmával,

— Barátim, az igazat megvallva, — kezdé Pali, — én titeket minden perczben vártalak, — s hogy most, — minden előzetes tudósítás nélkül, itt találalak — egy csöppet sem vagyok meglepve.

— De hét feleséget tartani! . . . hangzék a t. klubb egyik tagjának szörnyűködése.

— Ne szóljatok közbe! — türelmetlenkedék a hét felesége. Nekem mindenkor szívemen fektüd, — folytatá, — a klubb tagjainak földi boldogsága, — java. — Éu tehát, — nem lévén tökkel ütött fej, — nem küldtem fel néktek a saját édes feleségem arczképét, nehogy még valahogy úgy egyenként, valamint egyetemlegesen belébolonduljatok, — mely furesaságnak úgy rám mint rátok nézve kimondhatlan káros következményei lehetnek volna! És én úgy hiszem, hogy igen okosan cselekedtem akkor, midőn a feleségem arczképe helyett a hat sógorném fotografiaiát küldtem fel hozzátok! . . .

Tehát csak sógornéi, . . . s nem a feleségei? Ah! . . . Mindnyájunknak mázsás kö esett le e szivéről, midőn megtudtuk, hogy ideáljaink szabadok.

Össze-vissza esőköltük azt a hőbortos Palkót, a ki úgy megzavarta lelki nyugalmunkat, s könnyes szemekkel (az öröm esalta ki azokat!) bevallottuk neki, hogy mi bizony fülíg szerelmesek vagyunk a fotografiaiába.

— Annál jobb! — nevette Pali. — Most már csak rajtatok áll, hogy kiki meghódítsa a magát — s ha Isten is úgy akarja, a „hetek klubbja“ még sógorságba lép egymással.

— Mégis csak jó fiu az a Palkó! . . . lelkiismeretesen megtartotta a 19-ik §-t!

Már most, ha olyan komisz ember volnék, nem írnek többet egy kukkot sem! . . . Hadd gondolná magának kiki a végét ennek a bolondságnak, a hogy akarna. . . .

Hanem hát én minden félreértés kikerülése végett mégis csak kimondom, hogy a nemes és nemzeti Kaprinay Tamás, csereháti földbirtokos syrénjei körül addig csiripeltünk, — teli beszélve fejcskékkel holdsugar, csörgedező patak s erdei kis lakkal, — mig végre megadták magukat!

A „hetek klubbja“ nem oszlott fel, — csupán a cím változott „hetek sógorságá“-ra! . . .

TÁRCZA.

Édes nyugalom. . . .

*Édes nyugalom csöndes éjszakája,
Hozzád az álmod fáradt szempillámra,
Arnyékosz be szelid szárnyaddal . . .
Hadd ébresszen föl a napnak sugára
Kicsiny szobámnak ablakára szállva
Hadd ébresszen föl a madárdal!*

*S mig tart az éjnek néma csöndessége
Ragyogjon rám az álmod tünde képe,
Ragyogó szeme kedvesemnek . . .
Mig távol erdők sűrű rejtekébe
A csalóány dallja a néma éjbe
Fájó dalát a szerelmnek!*

K-i T-r.

A hetek klubbja.

— Humoreszk. —
Írta: **Füller Győző.**
(Vége.)

II.

— Tehát csakugyan való! . . . Ez az ember háremet tart!!

Hisz' ez szörnyűség!

Csoda-e tehát, ha tátott szájjal álltunk a t. hölgy-frequentia előtt?

— Tisztelt hölgyeim, — kezdém a bevezetést, miután első rémületemből magamhoz tértem — Sipos Pál barátunkat . . .

— Keresik, ugyebár? — vágott közbe egy a hat közül. (a Bandi fotografija volt!) Az urak csakugyan jó helyen járnak; — ez a Pali lakása. (Per Pali?! . . . már biztosan felesége mind a hat!)

— Igen örülünk . . .

— Óóó! . . . kérem, — szakítá félbe egy szöszka, (a Kürthy fotografija) — csak tessék helyet foglalni; . . . mintha csak otthon lennének az urak! . . . Körülbelül a Pali pajtásai, kikről oly sok szépet beszélt nekünk z (No az a kópé szépen lefesthett bennünket!)

— . . . Hehe . . . izé . . . csakugyan azok vagyunk! . . . Beccses engedelmmükkel batorkodom . . . bemutatni . . .

vizet, a medmi okból nem gemnek tartese egyedül cikkiró ur ismeretétől, vezéreltetett, ilyen előtt.

Ha azo kérdéses vizjövendulatú k előtt maris úgy a tisztelt den pillanatu tolóra veszt progressive s a tenyleges mátióval karó iudittatva érz kéri fel, ha hasonló esete ért hozzám lágositásokka séggel öszint

Végül a megjegyzezi, séges nagysz stadiumban v Egy nagysz műveltet is

Ennek ugyan, de an hogy annak fog igénybe hogy addig i az eddigi viz lan szükség.

Midőn res helyreállit lehetett — tartottam, ese az feladatána is megfelelője kedvel műkö jezve. Annál hogy daczara nyilvános hely diskurzió tárg „életbevágó“

l á t s z a n a k állítási munká egyetemleg et által adta tant kes munkát a tartotta.

Több ére merem hinni a eszmeje testté

T e k i n t

Becses la választó Gló zéseimre, mely ügyekben“ cím zolag ezen lapo

Miután G higgadt tárgyi sebet foglalko többet az én s személyemmel, és érdemeim eljánni sem k

— engedje meg legalább — a szerzőjéhez, ha intézhessem.

Az orszá milliő holdat el nak többé vag mérvében eddig által nemesak a ezen igen fonto g y o n is megk

Oka pedig kártételek letar rendes bíróságó károsítási esetek és nyomatékosa pusztán hivatalo marasztaltatott; Valószínű, hogy lami jogelvet, v többségének, az kellették.

Az orszá panasz és az el fölött; és az e mazásának által meg akkor az e latali, jellemvo fontos határozna k, hogy az e jogelvek kizárá gyorsan, a vesz ságának megfe

Hogy az talán a tisztelt seknek nézeteib

vizet, a medencékbe különben sem szolgáltatott, mi okból nem tisztították? — Kedves kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy e kérdés felvetése egyedül azon körülményben leli indokát, hogy ezikkiró ur nem annyira a tényleges mibenlét ismeretétől, mint inkább egyedül jószándékától vezéreltetett, azon jószándékától, mely előtt, mint ilyen előtt én egész készséggel kalapot emelek.

Ha azonban fontolóra vesszük azt, hogy a kérdéses vízmedencék még a tisztelt ezikkiró úr jóindulatú kérdésének lapban való megjelenése előtt máris tényleg kitisztították, — amiről én úgy a tisztelt ezikkiró urat, mint bárki más minden pillanatban meggyőzhetek; ha továbbá fontolóra vesszük azt, hogy a jószándék értéke progressive fokozódik, ha egy-két körülménnyel s a tényleges állapotok tekintetében helyes információval karöltve jár: akkor én magam részéről indítatva érzem magamat a ezikkiró urat arra kéri fel, hogy ez utóbbi elvet megszívlelni s hasonló esetekben, netalán szükséges információkért hozzám fordulni szíveskedjék, a minő felvilágosításokkal én mindenkor a legnagyobb készséggel öszintén szolgálni fogok.

Végül az ügy érdemére nézve bátorodom megjegyezni, hogy az én nézetem szerint is szükséges nagyszabású vízvezeték ügye jelenleg azon stadiumban van, hogy tisztán pénzkérdéssé vált. Egy nagyszabású mű azonban nagyszabású pénz-műveletet is igényel.

Enek megoldása hatáskörömön kívül esik ugyan, de annyit tudok én s annyit tud mindenki, hogy annak lebonyolítása még huzamosabb időt fog igénybe venni. De tudom másrészt azt is, hogy addig is, míg ez ügyet lebonyolítva leend, az eddigi vízvezeték jó karban tartani multhatatlan szükség.

Midőn tehát a jelenlegi vízvezetéknek gyökeres helyreállítása — melyet előadni többé nem lehetett — elhatározatott — kötelességemnek tartottam, esekely erőmhöz képest odahatni, hogy az feladatának, a mennyire csak lehet, továbbra is megfeleljen. Beesületes törekvéssel és odaadó kedvvel működtem s a munka immár be van fejezve. Annál inkább feltűnt nekem azon körülmény, hogy daczára annak, hogy a vízvezeték kérdése nyilvános helyeken s közgyűléseken oly gyakran diskurzió tárgyát képezi s hogy ezen fontos és „életbevágó“ kérdés iránt annyian érdeklődni látszanak, teljebbalóimon kívül a helyreállítási munkák folyamata alatt tudtom szerint egyetlenegy ember akadt, aki érdeklődésének az által adta tanujelét, hogy a különben felette érdekes munkát a helyszínen megtekinteni érdemesnek tartotta.

Több érdeklődést urak! mert csak akkor merem hinni azt, hogy a nagyszabású vízvezeték eszmeje testté fog válni.

Bretz Sándor,
városi építész.

Tekintetes szerkesztő úr!

Beesés lapjának f. évi 37. és 38. számában választott Glück Lipót úr azon megjegyzéseimre, melyeket én a „Bíráskodás erdei kihágási ügyekben“ cím alatt kifejezett aggályaira vonatkozólag ezen lapok 36-ik számában tettem.

Miután Glück Lipót úr ezen válaszában a higgadt tárgyilagosság mellőzésével minél kevesebbet foglalok a pusztá kérdéssel; de annál többet az én s úgy hiszem előtte ismeretlen — személyemmel, vagyis tudományommal, elveimmel és érdemeimmel; — nekem pedig hasonlóan eljárni sem kedvem, sem időm nincs: — engedje meg, hogy ezen ügyben — részemről legalább — az utolsó szót nem az illető cikk szerzőjéhez, hanem a tekintetes szerkesztő úrhoz intézhessem.

Az országnak kerekszámában mintegy 13 millió holdat elfoglaló erdeje a vidékek lakosságának többé vagy kevésbé laza erkölcsi érzülete mérvében eddig borúra-dérűre pusztított; és az által nemcsak az egyes birtokosok tulajdona, de ezen igen fontos szerepet játszó nemzeti vagyou is megkárosított.

Oka pedig ennek az volt, hogy az erdei kártételek letargyalásával azelőtt megbizva volt rendes bíróságok — tisztelet a kivételnek — a károsítási eseteket nem tárgyalták le elég gyorsan és nyomtatékosan. Sőt fordult elő eset, hogy a pusztán hivatalos kötelességét teljesítő erdőőr elmarasztaltott; a károsító pedig fölmentetett. — Valószínű, hogy a jogász urak ere is találtak valami jogelvet, vagy forma hibát; de hát az ország többségének, az ilyen formák és jogelvek nem kellettek.

Az ország értelmű köreiben általános volt a panasz és az elégedetlenség a dolgok ily állapota fölött; és az erdő, miut nemzeti vagyou megoltalmazásának általánossá vált szükség érzete teremtette meg akkor az erdőtvényt, melynek főbb szándék-latai, jellemvonásai; természetesen egyéb igen fontos határozmányai mellett, abban öszpontosulnak, hogy az erdei károsítások a merev formák és jogelvek kizárásával külön bíróságok által gyorsan, a veszélyeztetett nemzeti vagyou fontoságának megfelelő szigorral bíráltassanak el.

Hogy az erdőtvénynek most esetett irányta talán a tisztelt ügyvédi karnak vagy talán egyeseknek nézeteibe — talán érdekeibe ütközik, az

meglehető; de hogy az erdőbirtokosok és az ország érdekeit megővja, az bizonyos.

A most elmondottak magyarázzák meg az én elfoglalt álláspontomat és azt, hogy a merev formára a kellőnél nagyobb súlyt nem fektetek; — hogy nem ereszkedem a jogelvek utvesztő tömkelegébe; hogy az erdőügyi bizottságnak ítéletét a fönforgó esetben a körülményeknek és a törvény követelményeinek megfelelően hozottak tartom; és hogy mind addig, míg erdőkárról van szó, csak az erdőtvényt alkalmazom, nem pedig egy másikat, mely igen, hogy szól általában a kihágásokról, de utóbbi pontjában részletesen és határozottan elmondja mindazon kihágási eseteket melyekre kiterjed; az erdei kihágás esetet azonban egy szóval sem említi ezek között; sem azt ki nem mondja, hogy erdőtvényben az erdőkárosításokra vonatkozó határozatok ezután hatályon kívül helyeztetnek.

Nem tudom, sikerült-e nekem az erdőtvény szellemét az én fölfogásom és tehetségemhez mértten így dióhéjba összeszorítva a föntebbiekben akkép visszaadni, hogy ez által a más nézetten levőket az én meggyőződésem elfogadására bírassam, és hogy abban Glück ügyvéd úr anélkül, hogy én részletes válaszába becsajtkoznék, aggályainak mindhárom pontjára megtalálja a magyarázatot. De azt tudom, hogy ha ez nem sikerült, úgy az ok nem az erdőtvényben sem pedig az ügyben magában, hanem az én gyarlóságomban rejlik.

Külömben is, valamint én a kifejtett aggályok alaposágát el nem ismertem úgy persze azt nem követtem, hogy bárki az én álláspontomra helyezkedjék, és az én véleményemet fogadja el esalhatatlannak.

De hát nem is szükséges ez. Az elvi meggyőzés módján kívül van egy másik biztos út, mely az igazsághoz vezet: az ut a földmívelési miniszteriumhoz, mint az ily ügyek magyarázatára hivatott fórumhoz.

Ha a Glück úr által bármily uton netalán fölteendő kérdésre a nevezett miniszterium oly választ adand, mely az én fölfogásommal ellenkezik, úgy, és akkor elismerem, hogy tévedtem. Addig maradok kifejezett nézetem mellett.

Fogadja tekintetes szerkesztő úr megkülönböztetett tiszteletem kifejezését.

B u d a f a l v i.

Vasárnapi krix-krax.

(Quodlibet. „Steuer“-beszéd. A három keleti böles. Nagy kérdések. „A háromhajú“. Körteadó s annak következetősége. Parlagi gavaléria. Illatos beszéd. Orr-égés. Botanikus — Katolikus.)

Tratra!... Mehet!

A vonat elindult. Én meghúztam magam egy szögletben, egykedvűen füstölgetve az állam monopoliájából s szemlét tartottam utitársaim fölött. Rajtam kívül csak négyen voltak a coupeban. Egy sűrűn elfátyolozott hölgy s három ur-ember.

Meglehető unalmas utazásnak néztem elebe. A sűrűn elfátyolozott hölgy rémitő nagy virágokrétaát tartott kezében s úgy látszik, hogy feladatát azt tűzte ki, hogy annak egész illat-erejét magába szívja, mert minden percében orrához emelte s mellé olyanokat sóhajtott, mint a szélpárna, ha a csapját kinyitják.

No ez biztosan valami szerencsétlen szerelmes lesz!

Két uriember (Istóczy kedvencei!) avval mulattá magát, hogy kiraktak a padra vagy száz skarnitzlit s abból kóstolgattak nyakra-főre, — agyba-főbe dicsérve kiki a maga „mustráit.“

Ezek minden bizonynyal gabnakereskedők. A harmadik uriember pedig fölöttette a pápaszemét, kihúzta a zsebéből a „Pester Journal“-t s elkezdett hangosan olvasni.

Denique én fogtam a plajbászomat s hozzá-láttam a tarsaság pingálásához.

... Egy sóhajtozó donna, két zabkóstoló „gschäftsman“, egy politikus s egy piktor!

Gyönyörű quodlibet!

A kóstolgotok, mikor már végig kóstolták mind a 100 skarnitzlit, elkezdtek nemzetgazdasági s pénzügyi elveket fejtegetni.

— Tudja uram! a gabonánknek a külföldi piacokon igen nagy kelete van, s itthon olesón lehet kapni; mindazonáltal, ha kivisszük, alig van néhány krajczár nyereségünk, mert a határ-vám s azok a mindenféle belföldi adók, — a „nettó“-t úgyiszólván teljesen fölemészti.

— No meg a hadsereg! — szól közbe phlegmatica a politikus.

A két nemzetgazdász összenéz e megjegyzésre, . . . leteszik a kalapjukat s aztán újra rákez-dik a „steuer“-beszédet.

A politikus meg nem állhatja, hogy ily mély tudományu urakkal szóba ne álljon, — felrecepja a journalt, a pápaszemet beleteszi a tokba s közelebb húzódik a többször pingált két úri emberhez.

A sűrűn elfátyolozott hölgy körülnéz, vajjon hozzá nem húzódik-e valaki? — én pedig előre sejtve a három keleti böles okos diskurzusát, — nagyot köhintek, mint egykor Hány János bácsi íródeákja.

— Uram! önöknek igazuk van; — kezdi a

politikát a poliikus, — az országot tisztán a „steuer“ — az adó teszi tönkre. De hát mi emésztí föl ezt a sok pénzt, a mely az adóból befolyik? . . . ez a kérdés?

A másik két úri ember igen jól tudja, hogy ez nagy kérdés, s annak jelöl, hogy a kérdéses kérdést egész valójában fölfogták. — tarka zseb-keudőjükkel megtörlék az orozájukat!

— Látjak uraim, azt a rengeteg pénzt a katonaság, a hadsereg emésztí föl. Ez a telhetetlen moloch, melynek a száját semmi módon sem lehet betömni.

A sűrűn elfátyolozott hölgy annak bebizonyítására hogy akármilyen száját, eo ipso, mert szája — igeus belehet tömni, — a bajtlijából elő-ránt egy körtét s mérgesen beleharap. — A két úri ember pedig megvakarja a füle tövét, s mind-egyikük lelke mélyéből sajnálkozik azon, hogy ő nem lehet az a telhetetlen moloch, kinek a szá-jába aranyat tömnek!

— Végre pedig az a bökkenő, legfontosabb kérdés, hogy minek nekünk az a sok katonaság? ki az oka annak, hogy mi ily nagy hadsereget kénytelenítettünk meg béke idejében is hadilábon tartani? . . . erre feleljenek, ha tudnak!

Síri esend. Bámulat és ámulat; még a lélek-zetüket is visszatartják, csak a sűrűn elfátyolozott hölgy körte-lakomája viszhangzik a coupeban.

— No látom, hogy nem tudják, — folytatja a poliikus, — hogy ki az oka annak a kriminalis állapotnak? hát megmondom én maguknak, — a három hajú!!

Ah!

— Tudják, hogy ki az a három hajú? . . . Bismarck!! — Ez ajándékozott meg bennünket a ezukor, sör-, petroleum- s több efféle adóval; ma-holnap megérjük, hogy életbelép a szilva-, dió-, alma- s körte-adó is!

De már erre a sűrűn elfátyolozott hölgy is megijedt s úgy dobta ki a vagon ablakán azt a körtecsutkát, hogy, — ha esetleg a töltés partján bámészködő pásztornak a toraát találja vele, — az menten rajt ragad s csinál belőle világ csuf-ára két-Ádám-csutkás embert!

Allomást értünk. A három keleti böles ki, s helyükbe két uridama s egy parlagi gavalier be-szállt.

A hölgyek helyet foglaltak; a gavalier pedig udvariasságból állva maradt; mikor a vonat elin-dult, be is ütötte a fejet szerencsésen a vagon oldalfalába s testének fej és csipő közötti részével még szerencsésebben összenyomta az egyik nassád vadonatuj strucztoillas kalpagját.

— Az Istenért! Elemér, nagyon megütötte magát?

— Nincs biz' nekem semmi bajom! . . . Voltam én már nagyobb szerencsétlenségben is! . . . A mult éven beleestem. — de úgy, hogy a fejem se látszott ki, — a trágya-lébe, . . . s még sem haltam belé, . . . kissé német lettem; ennyi volt az egész.

A két hölgy pirult s a sűrűn elfátyolozott donna azt sóhajtotta, hogy „pfjú“.

Elemér annak érzetében, hogy hölgyeit kitű-nően mulattatja, büszkén rágyújt egy szivarra mesterséges gyufatartós gyufával.

— Ah! hát önnek oly gyufatartója van, mely magától gyújtja meg a gyufát? . . .

— Olyan hat! . . . nezze Jolánka lelkem, — s egész az orra alá tartá az ördöngös masinát, — emitt csak meg kell nyomni ezt a rugó, s a gyufa meggyujtva magától kiugrik! . . . így ni! . . .

Pikk! s a Jolánka lelkemnek az orra kevés híján lángok martalékává lett.

Jolánka visít, jajgat, . . . társnője beragasztja az orrát egy felarkus angoflastronnal — Elemér ur pedig röhög! . . .

És a sűrűn elfátyolozott hölgy sóhajtvá néz körül, mintha vedőt keresne magának e barbár ember ellen.

Utóvégre is hát nekem nincs köből a szívem... hozzá megyek, udvariasan helyet foglalok mellette s szolid tarsalgást kezdek.

— Nassád, szintén X-re utazik?

— Igen! . . . Ah! . . .

— Úgy örülök, hogy kiserője lehetek! . . . S honnan e szép bokréta, ha szabad kérdenem?

— Egy barátném menyegzőjén voltam, on-nan hozom.

(Ühüm! . . . hát a kicsike körülbelül férj után sóhajtozott?)

Később aztán, mikor már neki hevült; per langum et latum elmondta a bokrétaájában levő egyes virágoknak a tulajdonságát, hogy mikép kell azokat ápolni. . . etc. . .

Mondom neki erre a mély tudományra bók gyanánt, hogy

— Nagysád igen buzgó botanikus lehet? . . .

— Áá kérem én római katolikus vagyok! . . .

— Kihez legyen szerencsém?

— Én szobalány vagyok! . . .

... Csiugiling! Kiszállni! . . .

Szerencse, hogy haza értem; mert utójjára még magam is olys valami bajt kaptam volna, mint az a parlagi gavalier, mikor abba az izébe potytyaut! . . .

F ü l e s P i k t o r.

HIVATALOS ROVAT.

836. 1882. tkszám.

HIRDETMÉNY.

Simesik János és neje Revák Anna végrehajtóknak Mihályik József végrehajtást szenvedő elleni árverési ügyében 80 frt és jár. iránt.

1. Elárvereztetik magyarjakabfalvi 17. sz. tjkbeni Mihályik József tulajdonául bejegyzett 6/8 telek 1/5 részéből álló ingatlan birtoka.

2. Kikiáltási ár 432 frt 50 kr.

3. Az árverés a kis-szebeni telekkönyvi hatóság irodájában 1882. évi október hó 20-án délelőtti 10 órakor megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek 43 frt 25 krt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban bnatpénzzel letenni.

5. A vételár 3 egyenlő részletekben és pedig

1-ső részlet 30 nap, a 2-ik 60 nap és a 3-ik 90 nap alatt a leütés napjától számítva 6% kamattal, a kis-szebeni adó mint letét pénztárnál fizetendő, a bnatpénz az utolsó részletbe számítatik be.

6. A feltételekbe alulírt tkvihatóságnál tekintetelni.

Kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság Kis-Szebenben 1882. évi július hó 22-én.

Martényi, kir. járásbíró.

4832. sz. k. i.

Pályázati hirdetmény.

Eperjes sz. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a késmárki szövőiskolába a nagyméltóságú m. kir. földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium elhatározása folytán, Sárosmegye területéről (a 3 sz. kir. várost

is beleértve) öt növendék fog felvétetni és kiképeztetni két éven át, egyenkint 160 frtuyi államségély mellett, azonkívül ezen növendékek kiképeztetésük után, az állam részéről szövőszékekkel fognak elláttatni.

Megjegyeztetik, hogy a kiképzés czéljából kiküldendő egyének kiválasztásánál főleg az iparral már régebben is foglalkozott jobb családok gyermekeire lesz tekintet, föltétlenül kikötöttvén, hogy az illetők legalább két polgári, két reál, vagy két gymnásziális osztálybeli előképzettséggel bírjanak.

A pályázni kívánók felszólíttatnak, hogy kelölőleg felszerelt pályázati folyamodványaikat (kiskorruak a szüleik beleegyezését tanúsító okiratot is f. évi október hó 14-ik napjáig a tanácsnál nyujtsák be.

Eperjes sz. kir. város tanácsa 1882 évi október hó 6-án.

Nem hivatalos hirdetések.

Alólírott bátorkodom a t. cz. közönségnek tudtára adni, hogy **szinielőadások** után **éttermem** mindenkor nyitva állandó s mindenféle **étel- és italokról** legjobban gondoskodva leend.

Szíves pártfogásért esd

Neumann Vilmos,
vendéglős.

Csinos bajusz
az ifju legszebb öke. Az oly gyorsan hírnevesé vált

Mustaches Balsam
Paul Boss 166, Frankfurt a. Main, Schillerstrasse 12. Gyorsaság és erőteljesesség tekintetében a szakmájában terén csodákat mivel, s valamennyi féle szert mese felülmúl.

Hatása biztos. Bizonysítvány nagyszámmal. — Ara egy adagunk 1 Fl. 50 Xr.

Táncziskolámat
f. hó 2-án (őöuteza 203. sz. a.) meguyítottam minek következtében tudatom a t. cz. közönséggel, miszerint tanítványokat azontul is felveszem. Beiratások lakáson Magyaruteza Dunkel-féle házban vagy pedig 5-7-ig a táncziskolában eszközöltetnek.

A nagyrabecsült közönség pártfogásába ajánlva maradok tisztelettel

Blajer József,
tánczmester.

Geheime Krankheiten

Geheile ich auf Grund neuester wissenschaftlicher Forschung selbst die verzweifelsten Fälle, ohne Berufsstörung. Ebenso die bösertigen Folgen geheimer Jugendsünden (Onanie), Nervenzerüttung und Impotenz. Grösste Discretion. Bitte um ausführlichen Krankenbericht.

Dr. Bella,
Mittglied gelehrt. Gesellschaften u. s. w.
Paris, 6 Place de la Nation 6.

BEACHTENSWERTH
EPILEPSIE
Krampf- & Nervenleidende, finden sichere Hilfe durch meine Methode. Honorar erst nach sichtbaren Erfolgen. Briefliche Behandlung. Hunderte geheilt.

Prof. Ch. Albert,
Paris, 20 Avenue de Wagram.

Zum Wischen und Einlassen der Fussböden empfiehlt sich
ANDREAS HUDAK,
Eperjes, Hauptgasse No. 213.

A Furman Terézia-féle

235-ik ősszeir. számu eperjesi magyarutezai ház — melynek évi jövedelme, a serfözési joggal együtt, 5000 frtuyi tőke 6% kamatainak felel meg — az eperjesi kir. telekkönyvi hatóságnál folyó 1882-ik évi október 10-ken reggeli 9 órakor tartandó második végrehajtási árverés után beesáron alól is el fog adatni.

Mire a t. cz. venni szándékozók ezennel figyelmeztetik

a végrehajtást-szenvedők.

200
KATASTRALJOCH ACKER- u. WIESENLAND
werden in Remenye, Tapolythal, nebst Zugehör, mit oder ohne Instruction, auf längere Zeit in Pacht gegeben. Es werden nur solide Anträge berücksichtigt. — Nähere Weisung erteilt JOSEF BENCZÜR in Eperjes

Wohnungsveränderung.

Gefertigter mache einem P. T. Publikum die Anzeige, dass ich meine Wohnungs und Advokatur-Kanzlei vom 1. Oktober l. J. in das Bredetzky'sche Haus, Hauptgasse Nr. 231 verlegt habe.

Eperjes am 1. Okt. 1882.

Karl Urbán,
Landes- und Wechsel-Advokat.

Scharf F. János
könyvnyomdája és vonalzó-intézete
ajánlja magát
minden nyelven való nyomtatványok
gyors és szakszerű elkészítésére.
Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

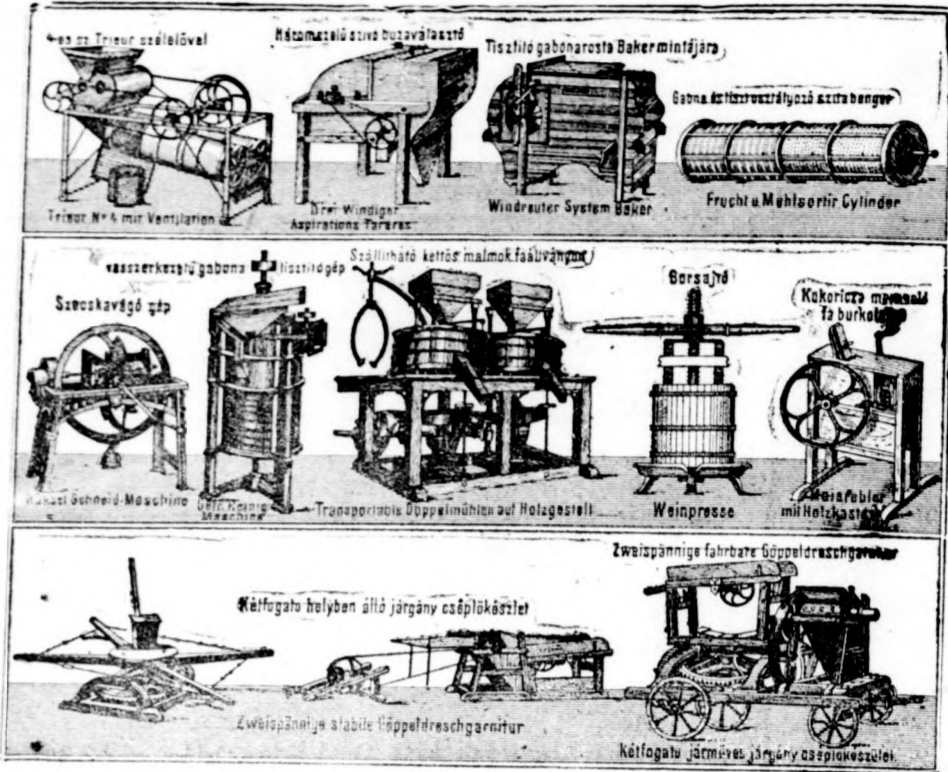
GUTJAHR és MÜLLER Budapest.

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár,

(ezelőtt Brogle J. és Müller.)

a Margithid közelében

ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat mint:

Trieurök gazdasági számára: Járgány-csaplógépek, Szelelőrosták, Kukuriczamorzsolók, Szeszkavágók, Borsajtók. 16-30	Különlegességek malmok számára: Duplamalmok, Malom trieuhengerek, Gabona osztályozó hengerek, Koptatógépek, Daraválasztógépek, Tarárok, Detacherök.	Malomalkatrések u. m.: Transmissiók, Szijkerek. Rostalemezek: Cséplőgéprosták, Liszthengerszíták, Koptató-lemezek, Ráspoly-lemezek, stb.
--	--	---

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.
Gyári raktár és képviselőség: Eperjesen: LUCHS EDE urnál.

Érez-koporsók

fő raktára:

Linkesch Károly kereskedésében,

(Eperjes, főutca (Szentandrassy-fele ház.)

Metal-Särke

Haupt-Niederlage

bei **CARLLINKESCH** Eperies

Hauptgasse.

Az első magyar krakói agyag-gyár Sebesen Eperjes közelében, ajánlkozik mindennemű fiuom

agyag-kályhák és főző-gépek

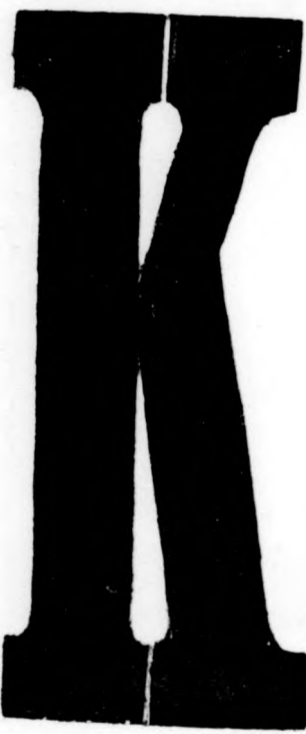
elkészítésére.

Jó tartós és solid munkáért kezeskedik

10-10

Ciesielski József,
kályha-gyáros.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

ÉPES CSALÁDI LAPOK

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

Felolős szerkesztő: **KOMÓCSY LAJOS.**

A „Képes Családi Lapok“ f. évi október hó 1-én ötödik évfolyamába lép, ami mindennél jobban bizonyítja, hogy nagy közönséget pótolt a magyar családok körében. Mintán kívánatra mindenkinek küldünk mutatványszámot s egészen tájékozó előfuzetési felhívást, e helyen csak röviden emlékezünk meg a közkeveltségnek örvendő lapról. A „Képes Családi Lapok“ három ívnyi tartalommal jelen meg a legdiszesebb kiállításban, szép, fényes, színes borítékban. — Minden szám sok művészi kivitelű képet hoz. A főlapban vannak eredeti s a külföld legnagyobb íróiból fordított rövidebb regények, elbeszélések, rajzok, életképek, humoreskek; eredeti s más költemények, a főváros, vidék s külföld válogatott fontos hírei; az irodalom és művészet körében felmerülő minden mozzanat. Minden számhoz egy ívnyi külön regény-melléklet könyvalakban. Havonként „Nővilág“ című divatlap-szám-talan képpel, szabásrajzzal stb. és „Gazdasági és Háztartási Lap“ is jár ingyenes melléklet képpel. A boríték telve a komoly s trefás talányok minden fajával. A közönségnek ingyen áll rendelkezésére „Kérdések“, „Feleletek“, „Ajánlatok“ részére a társalgó csarnok. Minden negyedévben gyönyörű színes műmelléklet egészen ingyen. Ezek közül eddigge megjelentek: Prielle Cornélia, Felekiné-Munkácsy Flóra, Paulayné, Helvey Laura, Blaháné Lujza, Szigeti J. s legutóbb Jászay M. assz. pompásan sikerült arcképei. E gyönyörű arcképesarnokot folytatjuk, hogy a hazai közönség művésznőit, művészeit ismerje. „A METELY-HINTÓK“ című eredeti regényt közöljük b. Horváth Miklós jeles írónk tollából. A regény valódi társadalmi korrajz.

Művészet körében felmerülő minden mozzanat. Minden számhoz egy ívnyi külön regény-melléklet könyvalakban. Havonként „Nővilág“ című divatlap-szám-talan képpel, szabásrajzzal stb. és „Gazdasági és Háztartási Lap“ is jár ingyenes melléklet képpel. A boríték telve a komoly s trefás talányok minden fajával. A közönségnek ingyen áll rendelkezésére „Kérdések“, „Feleletek“, „Ajánlatok“ részére a társalgó csarnok. Minden negyedévben gyönyörű színes műmelléklet egészen ingyen. Ezek közül eddigge megjelentek: Prielle Cornélia, Felekiné-Munkácsy Flóra, Paulayné, Helvey Laura, Blaháné Lujza, Szigeti J. s legutóbb Jászay M. assz. pompásan sikerült arcképei. E gyönyörű arcképesarnokot folytatjuk, hogy a hazai közönség művésznőit, művészeit ismerje. „A METELY-HINTÓK“ című eredeti regényt közöljük b. Horváth Miklós jeles írónk tollából. A regény valódi társadalmi korrajz.

A legközelebbi évfolyamban külön regény-mellékletkép „A METELY-HINTÓK“ című eredeti regényt közöljük b. Horváth Miklós jeles írónk tollából. A regény valódi társadalmi korrajz.

MUTATVÁNYSZÁMOT A KIADÓHIVATAL KIVÁNATRA BARKINEK KÜLD BÉRMENTVE.

Előfizetési ár: egész évre 6 frt — félévre 3 frt — negyedévre 1 frt 50 kr.

MEHNER VILMOS kiadóhivatala: BUDAPEST papnövelde-utca 8. szám alatt.

Ich beehre mich hiemit einem P. T. Publikum die höfliche Anzeige zu machen, dass ich für die Herbst- und Wintersaison mein Waarenlager bedeutend vergrößert und mit den entsprechenden Artikeln bestens assortirt habe. Man findet nun bei mir in reichster Auswahl u. vorzüglichster Qualität: Möbelstoffe und Teppiche, Bettvorleger, Vorhänge; die neuesten und modernsten Kleiderstoffe, wie: Cachemire, Cheviotte, Ternos, Flanelle Seidenwaaren, Sammte, Aufputzstoffe aller Art; Rumburger-, Holländer-, Freiwaldauer-, Creass- und Garnleinwände, Damastgradl, Chiffon von 1/4-10/4 Breite, Piquet-Schnürl- und Waschbarende; ferner Tuch- und Schafwollwaare, Tischzeuge, insbesondere Zipser Erzeugnisse, Kaffeegarnituren, Damenconfection mit fertigen Dameotiletten.

Mein Möbelbazar enthält ausser allen in die Möbelbranche einschlagenden Artikeln auch ein reichhaltiges Sortiment der allerneuesten, feinsten

und geschmackvollsten Einrichtungen für Salon-Speise- Schlafzimmer, Arbeitskabinette, Seiden-, Bourette, Sammt- und Crepp-Garnituren; Nähmaschinen verschiedenster Konstruktion von Weeler, Wilson, Singer, Howe in Abzahlungen von nur einem Gulden per Woche. Alle hier angeführten Artikel werden bei coulanter, reeller Bedienung zu stauend billigen Preisen abgegeben.

Die Herrenwelt erlaube ich mir noch besonders darauf aufmerksam zu machen, dass ich auch einen vorzüglichen Zusehneider acquirirt habe und daher in der Lage bin fertige Herrenanzüge nach neuester Façon und in elegantester Ausstattung von fl. 15 aufwärts zu liefern.

Muster auf verlangen franco.

Um zahlreichen Zuspruch ergebenst bittend, zeichent

hochachtungsvoll
Franz Böhm.

3-3

Scharf F. János gyorsajtonyomasa Kassán.

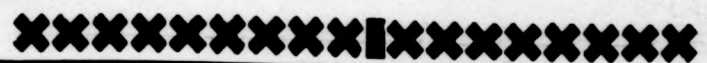
Carl Kirchmayer verpachtet seine im Hotter der Stadt Eperies u. z. in den besten Rieden gelegene, aus 168 Kübel Garten-Wiesengrund u. Ackerfeldern bestehende Wirthschaft mit sämmtlichen im vorzüglichen Zustande befindlichen Wohn- u. Wirthschaftsgebäuden.

Die Pachtbedingnisse sind auch im Geschäfts-locale **D. Oszvald** in Eperies zu erfragen.

Kirchmayer Károly, tulajdonát képező Eperjes város területén, még pedig a legjobb dűlőkben fekvő, 168 köbölnyi kert, rét és szántó-föld-területből álló városi gazdaság az ahoz tartozó s kitűnő állapotban lévő lak- s gazdasági épületekkel együtt haszonbérbe adandó.

A haszonbérleti feltételek **Oszvald D.** kereskedésében is megtudhatók.

3-3

VI. é
E
Az
Ide intézendő
Az Eperjesi
Ide intézendő
EJ
Ha
bármely n
szervezet
nyozni s
egyik fele
zöje, Kolos
igazgatás
ezt akadá
érintkeznie
árussal,
könyveket
kat akarju
Ez oly tito
után egyal
se könyv,
nincs, a
felvilágosít
önmagunka
Hát b
Temér
magyarozó
intézkvény
eligazodni
törvényhat
melyeknek
Egyszóval
szabályokk
állitva selo
Günyo
Verordnug
most annyit
ragrafusain
A mélt
Irt
Sárváry
tötte be a h
hava lett vol
minden pomp
vándor: a u
hulló leveleir
hervédó füve
a grófi park
szemérmes l
ezrei, mint e
Még a park
a hattyúk, m
A vén
bunda, meg a
kiás magyar
magas sarku
kastély üvege
Katalin
jában buzgó
maeska-körö
egyszer jelen
születésnapj
a Mindenható
e Nagy napra
ban még kile
függöny le v
A legel
grófnőnek u
Diana, a ki
van Katalin
Diana apja, l